

at i Fredstractaten fremtræde Mænd som Repræsentanter for Lande, og Landene som Underlag for Tractaterne. Man afslaaer Stykker af Land, men ikke Stykker af Mænd; men det er Mændene, der gjøre det paa Landenes Vegne. Alt, hvad der staaer i Artikel IV, angaaer ikke Østerrige og ikke Preussien og ikke Holsteen og ikke Slesvig, men det angaaer Slesvig, repræsenteret af sine nye Herrer, og det er disse nye Herrer i Slesvig, der bytte slesvigiske Landstykker bort imod danske Landstykker. Det er ikke den danske Monarch, det er ikke den danske Konge i det danske Monarchi, som bortbytter Møgeltonder etc., men det er den ved de foregaaende Paragrapher til Konge af Danmark alene udsøndrede Monarch, som giver et Stykke bort af sit Land, Kongeriget Danmark, og derfor igjen faaer fra Østerrig og Preussien som Hertug i Slesvig et Stykke af Slesvig. Dette er baade det Factiske og det strengt Juridiske, og det staaer ordret her i Tractaten; det ærede Medlem kan læse sig det til Ord for andet. Det er et Stykke af Slesvig, som de nye Herrer i Slesvig bytte bort mod et Stykke af Kongeriget, som den reducerede Konge af Danmark giver bort. Saaledes fremstiller det sig i disse Punkter, og at man er kommen til den Uklarhed, som hersker i dette Spørgsmaal — navnlig fra Regjeringens Side — ligger, troer jeg, i, at man ikke nogie har sat sig ind i en Fredstractat, hvad den betyder, og den Følgeorden, hvori dens Bestemmelser ere komne frem. Naar nu det ærede Medlem sagde, at den anden Usandhed — jeg troer, det var den anden, — var, at Indskrænkningens § 3 havde med dette Spørgsmaal at gjøre, saa vilde dette, hvis det var rigtigt, i alt Fald kun være en Feiltagelse af mig, men jeg siger, at det er en Usandhed af ham, naar han paastaar at Paragraphen ikke har med dette at bestille; thi fra det Dieblik af, da Kongen af Danmark af sin egen frie Villie er traadt tilbage til alene at blive Konge af Danmark, staaer han i samme Forhold til de nye Herrer, som han vilde have staaet til sig selv, isald Talen var om at bytte Landstykker af Kongeriget bort mod Landstykker af Slesvig, medens han var Herre der. Derfor der før Krigen havde været Tale om at

bytte disse Enclaver bort mod Stykker af Slesvig, saa vilde det ærede Medlem ikke have haft nogen Tvivl om, at § 3 maatte komme til Anvendelse derpaa; men det, at Herrerne ere byttede om i disse Landsdele, gjør ikke nogen Forskjel i vor Stilling dertil. Vor Stilling i dette Spørgsmaal er alene til de to Dele, der staae ligeoverfor hinanden, og der gjælder § 3. Dersom Kongen af Danmark, medens han var Hertug i Slesvig, eller kort sagt Regent i Fællesstaten, var kommen til den Beslutning: her at fremlægge et Lovforslag, hvorved disse Territorier skulde byttes, netop som her er steet, vilde denne Lov komme til at afgjøre, hvorledes de bortblyttede Landsdele kom til at staae ogsaa med Hensyn til de fælles Anliggender; saa man seer her et Exempel paa, at, naar man tager det strengt, skulde Rigsraadet ikke have Noget med dette Spørgsmaal at gjøre, eftersom selve Spørgsmaalet om disse Fællesanliggender maatte afgjøres her. En Paragraph af denne Art kan imidlertid ikke bringes til fuldkommen Gyldighed ligeoverfor, hvor Nød og Magt tvinge til en Fredslutning; der maa en anden Afgjørelse til; men saa maa man ogsaa, efter denne Afgjørelse fra en Regjeringens Side, som har været undergiven al denne Nød og Volds, ikke fordrø, at man paa den ene Side kaster Hensynet til det Lovlige bort og paa den anden Side er nøieregnende og kræver en Beslutning over det, hvorom ingen Beslutning behøves. — Der var en tredie Gjenstand som det ærede Medlem ogsaa fandt var en Usandhed, men jeg husker ikke ret hvilken, (C. Rimestad: „ere blevne indlemmede“) Ja! nu husker jeg det. Det ærede Medlem deelte atter her Kongen her i Landet i to Dele. Indlemmelse i Staten er Indlemmelse i det Hele, det er ikke Indlemmelse af det Særlige og ikke Indlemmelse af det Fælles alene; enten har Rigsraadet ikke kunnet være berettiget til at slutte den Fred, hvori der kommer til at staae denne Passus om, at disse Dele skulde incorporeres — ikke i Monarchiet, som det ærede Medlem meente, at de bleve, men i Kongeriget Danmark — eller ogsaa er ved denne Fredslutning Incorporationen i Kongeriget fuldbyrdet. Derfor der i Fredstractaten havde staaet, at de